

GŁOS NARODU

WYDANIE WIECZORNE.

Listy pieniężne, przekazy za prenumeratę i inseraty nadsyłać należy franco do Administracji „Głosu Narodu”. — Prenumeratę oprócz upoważnionych agencji przyjmuje każdy urząd pocztowy w obrębie monarchii i w państwie niemieckim. Reklamacje nieopieczętowane nie podlegają opłacie pocztowej. Rekopisów redakcja nie zwraća.

Adres Redakcji:
Ul. św. TOMASZA L. 35.
Adres telegr.: „Głos Narodu” Kraków. Telefon redakcyjny Nr 25. Telefon adm. i drukarni Nr 26.

PRENUMERATA wynosi w Krakowie miesięcznie 2 kor., kwartalnie 6 kor. Za dwurazowe odnośnienie do domu dopłaca się 60 hal. — za jednorazowe 40 hal.

Na prowincyi miesięcznie 2 kor. 70 h., kwartalnie 3 kor. W państwie niemieckim kwartalnie 10 kor., w innych państwach kwartalnie 12 kor.

Zmiana adresu 40 hal.

OGŁOSZENIA (inseraty) przyjmuje Administracja „Głosu Narodu” ul. św. Tomasza L. 35. — Od miesiąca za wiersz drobny piśmem (petit) 20 halercy, skład tabelaryczny, liczbowy, od wiersza 30 hal. Nadesłane po 60 hal. od wiersza. Nekrologi itd. 80 hal. od wiersza. Załączniki do „Głosu Narodu” (prospekty, cyrkularze, ogłoszenia itp. przyjmuje się za cenę 2 kor. od 100 egz. dla zamiejscowych, a 1 kor. od 100 egz. dla miejscowych prenumeratorów. Zamiejscowe ogłoszenia przyjmuje we Lwowie S. Sokołowski (Pasaż Hausmana), w Wiedniu Haasenstein & Vogler, M. Dukas, H. Schalek, E. Braun, R. Mosse, H. Friedl, A. Joessel, w Antwerpii Jonas & Cie, Annoncen-Expedition „Propaganda” Györi & Nagy, w Berlinie F. E. Coe, w Budapeszcie J. Leopold, Eduard Braun, w Paryżu F. Jones & Cie, A. Lorette Jules Fortin & Cie de Raczkowski.

Wojna we Francyi.

Bitwy pod Paryżem.

Paryż (przez Rzym) 6 września.

Wieczorem otrzymany komunikat opiewa: Na naszym lewym skrzydle zetknęły się nasze wojska z prawym skrzydłem nieprzyjaciela nad brzegiem Grand Morin. W centrum i na prawym skrzydle w Lotaryngii i w Wogezach bitwy trwają ciągle bez ważnych zmian.

Wczoraj przyszło do silniejszych starć pomiędzy wystawionymi naprzód oddziałami obronnymi Paryża, a przednimi strażami niemieckiego prawego skrzydła.

Franktirerzy.

Londyn (przez Berlin).

Korespondent „Daily Telegraph” w Bordeaux potwierdza, że francireurzy podjęli ataki. Jeden z zbiegów przybyły ze wsi w Ardennach, opowiedział korespondentowi, że **młodzi ludzie i kobiety zostali uzbrojeni i strzelali z zasadzki na patrol ułanów. Wieś została zniszczoną.**

Nadzieja Francyi w kozakach.

Amsterdam 9 września.

Jak donoszą z Paryża, ogłasza „Petit Journal” rozmowę z rosyjskim attache wojskowym w Paryżu, Asnabiszynem. Tenże opowiadał, że wojska rosyjskie w Prusiech książęcych na całej linii są zwycięskie. Prusy książęce są już zajęte przez wojska rosyjskie, zajęcie Prus królewskich nastąpi, a zanieślugo, pułki rosyjskie będą pod Berlinem.

Pod koniec powiedział Asnabiszyn: Prowadzimy świętą wojnę. Nasi kozacy wiedzą, że muszą ponieść ostatnie ofiary. Sprawia rozkosz patrzeć, z jaką namiętnością rzucają się na nieprzyjaciela. Francuzi co do końca wojny, do której nas zmuszono, mogą być spokojni. Szczególnie zakończenie jej jest bliższe, niż kto przypuszcza.

Angielscy poeci za wojną.

Londyn 9 września.

Ton prasy angielskiej staje się coraz gwałtowniejszym. Angielski poeta Robert Bridges pisze w „Times”, że „jest to widocznie wojna między Chrystusem a Szatanem. Angielski naród winien dojść do przekonania, że to jest święta wojna”.

Rudyard Kipling, znakomity autor „Dżungli” woła w tym samym dzienniku: „Podnieś się i gotuj się do wojny. Hunnowie są przed bramami”.

Vandervelde w Anglii.

Berlin, 9 września.

Belgijski przywódca socjalistów Vandervelde, który obecnie jest ministrem belgijskim, wygłosił mowę w Londynie, w której przysiągł, że **żadne z państw sprzymierzonych nie spocznie, aż pruski militarizm zostanie złamany.** Ludwik XIV został pobity przez Anglików, podobnie Napoleon I. Wilhelm II. nie jest żadnym

Napoleonem, dlatego Belgowie ufają, że Anglicy pokonają go ostatecznie.

Pius X. a rząd rosyjski.

Rzym 7 września.

Katolicki dziennik w Vicenzy opowiada następujący epizod:

Na ostatnim przyjęciu dyplomatów w Watykanie, gdy przyszła kolej na rosyjskiego ambasadora, przyjął go papież z miną bardzo poważną i powiedział:

„Nie mogę przyjąć życzeń przedstawiciela państwa, które mimo cierpliwości i tolerancji ze strony Stolicy św. nie chce dotrzymać swych przyrzeczeń.

Ambasador nieprzygotowany na taką mowę wyjąkał: „Wasza Świętobliwość! To przecież nie jest prawdą”...

Papież zerwał się wówczas gwałtownie krzesa i ze stanowczym gestem zawołał: „Powtarzam, że nie dotrzymano żadnej obietnicy. I Pan się ośmiela, słowa Papieża uważać za nieprawdziwe? Panie ambasadorze, proszę odejść”.

P. Nelidow, błądy i zmieszany, opuścił salę audyencyj.

Naokoło wojny.

Cesarz do Legionów.

Wiedeń. Dr Alfred Zgórski otrzymał z kancelaryi wojskowej cesarza następujący telegram:

J. Ces. i Apost. Mość raczył przesłać Mu z okazji wymarszu pierwszej kompanii polskich Legionistów na plac boju, manifestacye lojalności i serdecznie z podziękowaniem przyjąć do wiadomości.

Telegram podpisany jest przez adjutanta Bolfrasa.

Gen. Conrad.

Wiedeń 9 września.

Korespondent „N. W. Tagblattu” donosi pod datą 6 b. m. z kwatery prasowej: Szef sztabu jenerałnego baron Conrad Hötendorf jest w najlepszym usposobieniu i pełen ufności. Wysiłków ostatniego tygodnia nie znać na nim zupełnie. W głównej kwaterze panuje ciągły ruch i życie.

Atak oddziału austriackiej kawalerii.

Wiedeń. (Telegram kwatery wojennej)! Podpułkownik Viranyi zaatakował 15 sierpnia pod Stojanowem trzema szwadronami i jednym szwadronem rezerw, trzy sotnie ułanów rosyjskich, oddział piechoty z trzema karabinami maszynowymi i cztery armaty.

Kawaleria austriacka wyparła nieprzyjaciela, zdobyła dwie armaty, dwa karabiny maszynowe i około czterdzieści koni. Padło 150 Rosyan. Podpułkownik Viranyi jest ranny; ponowny atak odparło trzech austriackich ułanów.

Zniszczenie linii kolejowej w Nowej Serbii.

Saloniki. Według nadeszłych tu wiadomości, banda powstańców bułgarskich zniszczyła ponownie część linii kolejowej koło Gewgeli w Nowej Serbii.

Pięciomilionowa pożyczka Niemiec.

Berlin. Dzienniki poranne dowiadują się ze strony miarodajnej, że niebawem nastąpi ogłoszenie Dyrekcyi Banku państwowego w sprawie wyłożenia pożyczek wojennych, mianowicie pożyczki 5 miliardów marek 5 proc. bonów kasowych i 5 proc. państwowej pożyczki niewypowiadalnej przed dniem pierwszego października 1924. Cena emisyjna bonów kasowych i pożyczki wynosić będzie 97,5 proc.

Finansowa akcja ratunkowa dla drobnego przemysłu i handlu.

Wiedeń. Ciężkie położenie gospodarze spowodowane wydarzeniami wojennymi, daje się dotkliwie odczuwać w kołach drobnego handlu i przemysłu, które z powodu braku kontaktu z bankami cierpią na brak gotówki chociaż przedsiębiorstwa ich są żywotne, byle tylko rozporządzały choćby nieznaczną gotówką. Ministerstwo spraw wewnętrznych czyniąc zadość przedstawionej potrzebie w cyrkularzach wystosowanych do wszystkich władz krajowych, poleca Kasom oszczędności aż do odwołania przez czas nadzwyczajnych stosunków wywołanych sytuacją wojenną, przyznawanie kredytu personalnego wspomnianym warstwom ludności w szczególności, niż dotychczas mierze i upełnomocnia je do podejmowania udowodnionych żądań wobec państwa, krajów, okręgów i gmin na drodze cesyi.

Stracenie szpiega.

Ostenda. Sąd wojenny skazał urwionego w dniu 4 b. m. za szpiegostwo Erharda, na śmierć.

Tokio (przez Berlin).

Awiatcy rosyjscy rzucili bomby na Czingtau.

Z pola walki.

List ks. L. Rudnickiego T. J. kapelana „dzieci krakowskich” (13 p. p.) do jednego z braci zakonnych:

Dnia 2 września.

.....„Dziękuję za fotografie — dziś je dopiero otrzymałem. Dwóch oficerów zaraz poprosiło, abym im dał po jednej. O śmierci naszego O. Generała i Ojca św. wiedziałem już wcześniej od brygadiera Truszkowskiego, z którym się spotkałem w drodze, gdyśmy szli na północ od Radomyśla. Szkoda, że mi nie przysyłaś choć jakiejś resume z gazet. Przypuszczam jednak, że i one są bardzo jałowe i okropne. Jak się tu cieszą, gdy jakąś gazetę zobaczą. Z O. Sieprawskim spotkałem się dwa razy u jednego księdza, do którego i ja i on zjechaliśmy się na Mszę św. W tym tygodniu mam ją codziennie — ale w czeszym nie miałem ani razu, bo nie było sposobności. Od paru dni będąc w jednej wsi i wiedząc, że nie wyruszymy zaraz, mogłem nawet milę jechać do kościoła — albo urządzać w polu kaplicę.

Jakie prowadzę życie? Pod ogniem szrapneli i granatów. Całe nasze obecne miejsce artyleria rosyjska zasiewa niemi prawie na oślep.

Wczoraj będąc w domu przy rannych zostali nimi zaskoczeni. Zaczęły padać koło domu. Jeden padł przed oknem, przed którym stałem, tak, że wyrzucona ziemia posypała się na ścianę i szyby. Jednak nie robią silnej szkody, dlatego, że trafiają beładnie i przypadkowo. Ale przypadki są. Pała się domy i od czasu do czasu zgłaszają się ranni do opatrunku. Pomyśl jaka to Msza św., do której grają armaty lub kula przelatująca nad głową? Wczoraj na naszą pozycję wykonali Rosyanie atak w nocy, przy którym stracili 70 armat. Proszę się pomodlić za mnie i za nasz regiment. — Pozdrowienia wszystkim
Ka. L. Rudnicki T. J.

Kuryer polityczny.

Powstanie w Serbii wardarskiej.

Zagrzebski „Obzor“ ogłosił telegram ze Skodaru, że Albańczycy z okręgu kosowskiego urządzili powstanie przeciwko uciskowi serbskiemu. Zajęli już kilka ważnych punktów strategicznych, jak np. Kaczanik i kilka innych miejscowości. Albańczycy, którzy niedawno uciekli przed serbskim uciskiem z Kosowa do Albanii, powracają teraz do dawniejszych swych posiadłości. Teraźniejszy gubernator Skodaru Fejzbej zabronił wywozu wszelkich środków żywności z miasta.

Bułgarzy opuszczają Rumunię.

„Sofijski Dnevnik“ donosi o gromadnym i szybkim opuszczeniu Rumunii przez zamieszkałych tam Bułgarów. Ludność ta stanowi w państwie rumuńskim część najbardziej przedsięwziętą mieszkańców, obecnie jednak niepełne stosunki doprowadzają do niemożliwości wszelką przedsiębiorczość polityczną i ekonomiczną. Coraz więcej Bułgarów było bez zajęcia, ale bardziej od tego zmusza ich do emigracji fakt, że rząd rumuński zagroził im, że wejdzie ich do szeregów rumuńskiego wojska w razie wybuchu wojny. — Zresztą opuszczają Rumunię także inni cudzoziemcy, a zwłaszcza Włosi.

Rosya wypędza Rumunów.

Dzienniki budzyńskie otrzymały wiadomość z Bukaresztu, że wszyscy przebywający w Rosyi inżynierowie rumuńscy, otrzymali nakaz opuszczenia granic rosyjskich w ciągu czterech dni.

Sejm finlandzki uwięziony.

Drogą na Sztokholm doszła wiadomość do Berlina, że władze rosyjskie uwięziły wszystkich bez wyjątku posłów Sejmu finlandzkiego, motywując to ich „rewolucyjnym usposobieniem“.

Manifest socjalistów paryskich.

Socjaliści paryscy złożyli w piątek manifest na ręce obywatelstwa paryskiego: „Paryżanie! Paryż stoi obecnie twarzą w twarz naprzeciw nieprzyjaciela. Paryż jest jednak niemniej dumny ze swej przeszłości i tembardziej świadomy spełnienia swych obowiązków. Paryż ufa w swą armię, która go broni i będzie zachowywać pełny spokój, odwagę i odporność tak potrzebną mu w tej chwili cnoty.“

Partya socjalno demokratyczna stoi obecnie wytrwale po stronie rządu rzeczypospolitej. Wszystkie organizacje socjalistyczne, wszystko co nam stoi do dyspozycji i cały lud rolniczy staniemy do dyspozycji Ojczyzny, całą swą energią jej poświęcamy.

Sytuacja w Królestwie.

Korespondent wojenny „Reichspostu“ donosi z Kielc pod datą 31 sierpnia:

Wracam właśnie z Częstochowy. Linia kolejowa między Kielcami a Częstochową jest już zupełnie naprawiona, tak, że komunikacja między temi miastami odbywa się w sposób zupełnie normalny. Wprawdzie Rosyanie próbowali zniszczyć tę linię i trzy razy czynili zabiegi około wysadzenia wielkiego mostu, z tym jednak tylko skutkiem, że most trochę się obsunął, ale po przebudowie toru okazał się nadal zdającym do użycia. Tylko w Częstochowie udało się Rosyanom zburzyć most kolejowy, oparty na dwóch filarach ponad linią Granica—Warszawa. Wskutek tej eksplozji cały most spadł na leżący pod nim tor, tak, że obie linie zostały zniszczone. Wpospiechu jednak zapomnieli Rosyanie o tem, że przez położoną w pobliżu hutę żelaza Handtkęgo, jedną z największych w Pol-

sce, prowadzi tor poboczny, który ma dobre połączenie ze stacją w Częstochowie. W ten sposób teraz cały ruch może się odbywać tym torem ubocznym. Cała linia obsadzona jest wojskami pruskimi, na wszystkich budynkach stacyjnych widać napisy „Własność niemiecka“ i niemieckie chorągwie.

Wojska austriackie po zwycięskiej walce pod Iłżą posunęły się aż pod Radom, wciąż utrzymując czucie z wojskami niemieckimi, które posunęły się aż pod Częstochowę, Noworadomsk i Końskie. 29 i 30 sierpnia przyszło na tych drogach do większych walk, w których dwie dywizje rosyjskie usiłowały zagarnąć więcej terenu. Niemieckie wojska wyparły Rosyan.

Aeroplany stacyonowane w Kielcach odbyły w ostatnich dniach doskonałe loty rekonesansowe w głąb Polski i przez to ułatwiły bardzo dalszy pochód sprzymierzonych armii.

Kronika.

Pociągi osobowe dojeżdżają obecnie tylko do Przemysła, również wyjeżdżają tylko z Przemysła.

Na dzwonicy OO. Karmelitów pod cmentarzem rakowickim, spotrzeżono wczoraj dziwnie światła, które wzięto za sygnały. Znaleziono tam jakiegoś nieznanego mężczyznę, który nie umiał się wytłumaczyć ze swych czynności. Obok niego znajdowały się przyrządy, niewiadomo jakiemu celowi służące. Mężczyznę aresztowano.

Wizytacja szpitali wojskowych. Wiedeńskie dzienniki donoszą, że Apostolski Wikary Polowy Biskup ks. Dr Bjelin zwiedzał wczoraj wojskowy szpital w dzielnicy Wiedeń, oprowadzany przez dyrektora i zarządcę szpitala. Książę Kościółka zatrzymywał się niemal przy każdym łóżku, udzielając słów pociechy rannym wojownikom.

Przywóz szpiegów z Królestwa. Wczoraj z pogranicznych miejscowości przywieziono do Krakowa 10 osób, podejrzanych o spiegiostwo. Oddano je sądowi wojskowemu.

Listy do Królestwa. Biuro porady dla Polaków z pod zaboru rosyjskiego zawiadania osoby pragnące porozumieć się listownie z ich rodzinami w granicach państwa rosyjskiego, że porozumienie takie jest obecnie możliwe i to za pośrednictwem ambasady hiszpańskiej w Wiedniu. Ambasada ta oświadcza gotowość pośredniczenia w udzielaniu wiadomości, przesyłce listów, posyłek itp. od poddanych rosyjskich dla ich rodzin w państwie rosyjskiem.

Bank krajowy Król. Galicyi i Lodomeryi z WKs. Krak. donosi nam, że przeniósł tymczasowo siedzibę swoją ze Lwowa do Nowego Sącza, gdzie w całej pełni urzęduje.

Komitet Sodalicyi zaprasza Prezydentki i Prefektów Sodalicyi Maryańskich na zebranie Komitetu we czwartek o godz. 4-tej w lokalu przy pl. Szczepańskim l. 7.

Szkoła śpiewu St. Bursy, zaszczytnie znane go śpiewaka, została przeniesioną do nowego lokalu, przy ul. Łobzowskiej l. 6. II. p. Normalny tok pracy pedagogicznej, nie doznał przerwy i rozpoczął się 1 bm. Prof. Bursa udziela śpiewu solowego oraz chóralnego osobiście a rezultaty przedstawione na ostatnim popisie, zjednały jego doskonałej metodzie oraz artystycznemu wykończeniu popisu, ogólne uznanie. W szkole Prof. Bursy oprócz nauki śpiewu solowego i ensemblowego wykładają profesorowie zawodowi, historię muzyki, zasady muzyki, deklamację, język włoski. Klasa gry fortepianowej pozostaje pod kierownictwem p. Karoliny Wimmerowej uczennicy Mikulego.

Obiady rodzinne. Ponieważ w obecnej chwili prowadzenie gospodarstwa jest bardzo utrudnione, przeto „Jadalnia“ pod opieką pań przy ulicy św. Tomasza l. 31, dla udogodnienia Publiczn. zaprowadziła obiady rodzinne składające się z 3-ech dań po 80 h, przy większej ilości małoletnich członków rodzin, znaczna zniżka.

Rozwiązanie Rad gminnych. Namiestnictwo rozwiązało Rady gminne w Krynicy Wsi, Tyliczu, Muszynie i w Łabowej, uszanowując równocześnie komisarzy rządowych z pośród starszych urzędników politycznych i policyjnych.

Pożar w Prusach pod Koemyrzowem zniszczył wczoraj kilka zabudowań gospodarskich. Straty wynoszą kilkadziesiąt tysięcy koron. — Krakowska straż pożarna wyjechała na ratunek atoli z powodu braku wody, nie mogła pożaru ugasić.

Rada m. Gorlic uchwaliła 10.000 K na polskie Legiony.

Pismo Clemenceau'a. „Homme libre“, dziennik wydawany od kilkunastu miesięcy w Paryżu przez senatora Clemenceau, przestał wychodzić.

O rzekomo niewyczerpanych milionach rosyjskiej armii tak pisze z drwinami włoskie pismo humorystyczne „Travaso“:

„Mobilizacja dwóch milionów rosyjskiej armii jest ukończona. Za trzy dni rzucą się te trzy miliony za granice pruskie. Zdaje się, że Niemcy nie potrafią odeprzeć ataku tych sześciu milionów. Wczoraj car odbył paradę wojskową, w której wzięło udział dziewięć milionów rosyjskiej rezerwy przed wyruszeniem w pole. Widok tych osmnastu milionów żołnierzy, którzy na klęczkach otrzymywali błogosławieństwo od cara był po prostu wzruszający.“

Z teatru ludowego.

„Pod znakiem Strzelca“. Taki tytuł nosi najnowsza sztuka p. Stefana Turskiego wystawiona wczoraj w teatrze ludowym. Autor uchwycił w trzech obrazach scenicznych ostatnie wypadki w życiu narodowym, nastroj i nadzieje dnia dzisiejszego, rzucił na scenę tak popularne dzisiaj postaci strzelców, zanucił melodyę walk i przyszłych zwycięstw, nie więc dziwnego, że sztuka tak aktualna i tak odpowiadająca nastrojowi widzów zdobyła ich poklask i uznanie wprost entuzjastyczne. Trzeba jeszcze dodać, że akcja sztuki płynie w tempie wartkiem, że przepelniona jest niezbyt wybrednym ale zato niezawodnie działającym komizmem, że bohaterowie przypominają chwilami swych starszych braci z „Krowoderskich Zuchów“, że wreszcie brzmią co chwila ze sceny pieśni narodowe — a zrozumie się wówczas tajemnicę 50 przedstawień, jakie czekają niezawodnie nową sztukę Turskiego. Będą one doskonałym środkiem agitacyjnym dla „Legionów“, będą popularyzować ideę walki z Moskałem.

Treść sztuki obejmuje historię zaciągnięcia się młodych ludzi do Strzelca, wymarszu i potyczki pod Kielcami. Na pole walki idzie dziadek Wydzga powstaniec z 1863 r., obok swego wnuka, podczas gdy kobiety skautki pracują nad wyekwipowaniem żołnierzy a stara służąca składa grosz ofiarny na Strzelca. Pod Kielcami potyczka, schwytywanie Kozaka, odbicie uwięzionych kobiet, kończy się sztuką odczytaniem manifestu Kola Polskiego i wieścią o tworzeniu Legionów.

Artyści umieją grać sztuki p. Turskiego. — Wkładają co prawda w swe role za dużo „plastyki“ i rubasności, ale z tem trzeba się oswoić. PP. Turski, Bienin, Szkudelski, Łuszczewski i Hofman rzetelnie zasłużyli na oklaski, jakimi ich obsypano. Panie Kolman, Gajewska, Horowiczowa, Bandrowska, Gorajska i p. Urbanowiczówna grały z przekonaniem swe tak sympatyczne zresztą role.

Nauka w szkołach T. S. L.

Zarząd Główny T. S. L. podaje do wiadomości, że szkoły swe kresowe zachodnie postanowił mimo zawieruchy wojennej otworzyć z początkiem bieżącego roku szkolnego i naukę w nich, choć w ograniczonym zakresie, mimo wszystko prowadzić. Czynne nadto będą i wszystkie ochronki T. S. L. na tychże kresach zachodnich. Bez względu na stosunki obecne i na zupełny brak środków Zarząd Główny T. S. L. zdecydował się na krok doniosły zapewnienia nauki dziesiątkom tysięcy polskiej dziatwy kresowej i zapewnienia im opieki w tych szczególnie czasach, kiedy ojcowie po części walczą w szeregach, a nieraz są pozbawieni pracy i środków do życia. Na decyzję Zarządu Głównego wpłynęła troska o przyszłość polskich dzieci i młodzieży kresowej, rozsianej wśród ludności niemieckiej i czeskiej, zachęta ze strony naczelnej magistratury szkolnej krajowej, a nadto przykład, że Niemcy i Czesi nie tylko otwarli istniejące dawniej swe szkoły prywatne, ale i nowe zakładają (n. b. w gminach polskich jak w Polskiej Lutynii). Zarząd Główny nabrał głębokiego przekonania, że za wszelką cenę my Polacy nie możemy dopuścić, by szkolnictwo nasze kresowe i praca oświatowa w kierunku uświadamiania narodowego doznała nawet w tak ciężkich stosunkach uszczerbku. Odzywamy się przeto do współbraci: Nie zapomnijcie o szkołach T. S. L., które istnieć muszą, dawajcie co kto może, na dalsze ich utrzymywanie!